

בעניין:

סיוון זוהר כהן ת.ז. 43122761
ע"י ב"כ עוה"ד לירון פרמינגר
מרח' מנחם בגין 11, רמת גן
טל: 03-5715560 פקס: 03-5715570

התובעת

- נגד -

שופרסל בע"מ ח.צ. 520022732
בנימין שטומקין 30 ראשון לציון

כספית, הגנת הצרכן
126.25 ש"ח

עילת התובענה:
סכום התביעה האישית:

כתב תביעה בתובענה ייצוגית

התובעת מתכבדת להגיש לבית-המשפט הנכבד את כתב תביעתה כנגד הנתבעת כמפורט להלן.

א. מבוא

1. עניינה של תביעה זו היא בהפרה גסה של הוראות הדין בידי הנתבעת. הנתבעת מתעלמת מהוראות הדין בישראל לעניין סגירה של אריזות מוצרי מזון ארוזים מראש, הנתבעת משווקת /או מייצרת מוכרת מוצרי בשר שונים כגון בשר סחון באריזות שארזו מראש, ונמכרות באריזות שאינן עומדות בהוראות הדין לגבי החובה, לשוקם ולייצרם באריזה סגורה, באופן כזה שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה למצבה המקורי בלא שהצרכן יבחין בדבר השימוש הראשון. בהתאם, לחובה שנקבעה בתקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזות מזון), תשנ"ג 1992 (להלן "התקנות") ובהתאם לחובה שנקבעה בת"י מס' 1145, העוסק במזון ארוז מראש (להלן "התקן").

2. הנתבעת מוכרת ומייצרת מוצרי מזון ארוזים מראש, כשהם ארוזים באריזה המאפשרת לכל אדם לפתוח את אריזתם, למשש את המוצר, לקחת ממנו כמות מסוימת, ולהחזיר את המוצר למדף בחנות במצבו המקורי כל זאת מבלי לפתוח את האריזה בצורה כזו שלקוח שיבוא לאחריו יוכל להבחין כי אריזת המוצר נפתחה זה מכבר.

3. לפיכך עילות התביעה הינן, בין היתר, עשיית עושר ולא במשפט, הפרת הסכם והפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין.

ב. בעלי הדין

4. התובעת הינה תושבת מדינת ישראל אשר רכשה את המוצר נשוא התביעה המיוצר /או משווק על ידי הנתבעת. התובעת רכשה בישראל ואכלה מהמוצר.

5. הנתבעת הינה חברה בע"מ הרשומה בישראל שמייצרת ומשווקת מוצרי מזון.
6. הנתבעת מהווה "עוסק" על פי חוק הגנת הצרכן התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") והיא זו אשר, כפי הנכתב על גבי אריזת המוצר- ייצרה /או שיווקה את המוצר נשוא התביעה אשר התובעת רכשה ומכאן היא חבה בחובות על פי חוק זה כשם שחב בהן כל יצרן.

ג. הרקע העובדתי

7. התובעת רכשה את מוצר בשם "בשר טחון" מסניף שופרסל דיל אשדוד של הנתבעת.
8. לאחר שרכשה את המוצר, בישלה אותו ואכלה ממנו, שאל אותה בעלה האם זו האריזה של המוצר וכאשר השיבה בחיוב אמר לה שהמוצר לא היה סגור בצורה שלא ניתן להבחין האם נפתח בעבר ואף הסב את תשומת ליבה לכך **שכל לקוחות אחרים יכולים לפתוח את המוצר, לנגוע בו בידיהם מבלי שתדע על כך!**
9. כתוצאה מכך התובעת הרגישה נבגדת, מאוכזבת, מרומה ואף נעלה מכך שכן בנוסף לעובדה שהוציאה את כספה על מוצר שלא הייתה רוכשת, לא הייתה אוכלת ולא הייתה מכניסה לגופה מוצר שנמכר כשהוא אינו סגור בצורה שתאפשר להבחין אם נפתח בעבר וכן מוצר אשר טריותו נפגעה עקב פתיחתו ע"י לקוחות אחרים. הדבר העלה בה תחושת נבגדות, מרמה ואי נוחות אשר הביאה אותה לכדי תסכול על כך שרכשה מוצר שכזה.
10. כפי שניתן לראות, אריזת המוצר ארוזה ושקולה מראש ונמכרת כמו שהוא באריזה שאינה סגורה בהתאם להוראות הדין. **יובהר כי לא מדובר במוצר שנארז לבקשת לקוח מסוים בעמדת מכירה כי אם במוצר ארוז ושקול מראש אשר משמש כמוצר מדף.**

- תמונת המוצר מצורפת כנספח "1" לבקשה ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה.

המוצר נפתח בנקל ללא זיהוי פתיחה:

אריזות נוספות של בשר טחון:

סוג אחר של אריזות בשר טחון מפולין:

סוגים שנוספים שלבשר טרי באריזות שאינן תקינות (אריזה פתוחה):

סוגים נוספים של בשר באריות לא תקניות:

11. קרי לקוחות הנתבעת, הרוכשים את המוצר/ים נשוא התובענה דנו, יתכן ורכשו מוצר, שקודם לכן נגעו בו בידיהם לקוחות אחרים, ו/או הוצא מארזתו ו/או שאיכותו וטרייתו נפגעה עקב פתיחתו הקודמת על ידי לקוחות אחרים.

12. לא זו אף זו, אריזה לא תקנית זו של המוצר נשוא התביעה דנו, אינה שומרת על איכות המוצר טרייתו ותכונותיו בנסיבות בהן אריזת המוצר מאפשרת חזרת אוויר ולחות ברגע שזו נפתחה בשלבי ההובלה ו/או השיווק ו/או בזמן העמדתה במדפי חנויות הנתבעת.

13. לקוחות הנתבעת הרוכשים בסניפיה מוצרים הנחזים להיות מוצרי מזון ארוזים מראש, סומכים על הנתבעת כי אריזתם של מוצרים אלה תהיה סגורה בצורה כזו, שאם נפתחה על ידי לקוח קודם, יוכל הלקוח הבא להבחין בכך, ולא לרכוש מוצר זה אולם לא כך הדבר ואמון הציבור במשיבה כתוצאה מהפרת הדין נפגע.

14. אין כל סיבה מדוע הנתבעת לא תקיים את הוראות הדין ותייצר תמכור ותשווק רק מוצרי מזון ארוזים מראש, כשהם ארוזים באריזה סגורה שתאפשר ללקוחותיה להבחין באם זו נפתחה קודם לכן. נבחר כי קיימים יצרנים רבים המשווקים מוצרים דומים הארוזים באריזות סגורות תקינות המתאימות להוראות התקנות והתקן.

15. אין ספק כי המוצרים הנ"ל שאותם מוכרת הנתבעת, הינם מוצרים ארוזים מראש להגדרתם בתקן ישראלי רשמי 1145 שכן בנסיבות העניין מוצרים אלה נמכרים כשהם ארוזים מראש בטרם החליט הלקוח לרכושם הזאת בניגוד למוצרים אשר נמכרים לדוגמה במעדנייה בה המוצר נשקל ו/או נפרס לעיני הלקוח ומוכנס לאריזה במקום ומשקלם יכול שיהא שונה מאריזה לאריזה בהתאם לתכולת המוצר. על אף האמור לעיל, החליטה הנתבעת לארוז מוצרים אלו מראש, לפני המכירה הקמעונאית, לקבוע את הכמות בכל אריזה על מנת שהיא זו תקבע את מחירו לצרכן בהתאם למשקלו, ולסמנם בהתאם להוראות סימון מזון ארוז מראש כאמור בתקן ישראלי רשמי 1145 ולשווקם למכירה, ככל מוצר אחר, כמוצרים ארוזים מראש, נחשבים מוצרים אלה כמזון ארוז מראש, ועל כן מחויבת היא על פי דין לארוז אותם באריזה סגורה העומדת בדרישות הוראות התקנות והתקן.

16. הנתבעת עושה דין לעצמה ומפרה באופן בוטה את הוראות הדין לעניין מכירת מוצרי מזון ארוזים מראש, בכך שהיא מוכרת מוצרים אלה באריזה שאינה סגורה כדרישות הוראות התקנות והתקן.

17. עוד יוזכר כי בהתאם לסעיף 6(4) ו-6(6) לתקנות הגנת הצרכן (ביטול עסקה), תשע"א-2010, אין לתובעת שום אפשרות להחזיר את המוצר לידי הנתבעת ולבטל את העסקה. משכך, מתעצם נזקה של התובעת שכן מתד גיסא היא רוכשת מוצר לקוי ומאידך גיסא אין בידה אפשרות צרכנית להחזיר את המוצר ולקבל עליו זיכוי.

ד. התקנים והחוקים הרלוונטיים

18. מטרת חוקים ותקנים העוסקים בארית מוצרי מזון הנמכרים כארוזים מראש, הינן שמירה על הבריאות הציבור, טריות המוצר ומאפייניו.

19. רשלנות של הנתבעת במכירת מוצרי מזון ארוזים מראש באריזה שאינה סגורה כנדרש בהוראות הדין, והגיעה העת להפסקת עוולה זו ע"י הנתבעת.

20. הנתבעת מעשירה את קופתה עת היא מפרה הוראות קוגנטיות שנקבעו בדין, מטעה את לקוחותיה, במעשה או במחדל ובכך פוגעת באוטונומיה של הפרט ובנחות חברי הקבוצה.

21. הנתבעת מעשירה את קופתה בנסיבות בהן היא מוכרת אריזות של מוצרי בשר הארוזים מראש אשר אריזתם מחייבת את הלקוח ומעודדת אותו לרכוש את המוצר בגודל שנקבע בלעדית ומראש ע"י הנתבעת ואינו ארוז באריזה סגורה תקנית כהגדרתה בתקנות ובתקן.

22. אין ולא יכול להיות ספק כי הנתבעת מחויבת על פי דין למכור את מוצרי המזון הארוזים מראש מתוצרתה באריזה סגורה שניתן להבחין באם נפתחה עובר לקנייתה.

23. בנסיבות אלה אין מנוס אלא להגיש התביעה דנן, וזאת במטרה לגרום למשיבה לחדול מעוולה דנן, ולפצות את התובעת שהאוטונומיה והנוחות שלה נפגעה בעקבות עוולה זו, בנוסף לנוקה הממוני כפי שיפורט בהמשך, בעת שרכשה מוצר מזון ארוז מראש ולאחר מכן נגלה לה כי אריזתו אינה סגורה מראש כנדרש בדין וכמצופה לפי כל הגיון בריא.

24. החוק בישראל שם דגש רב על חשיבותו של אריזת מזון מראש **באריזה סגורה, באופן כזה שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה למצבה המקורי בלא שהצרכן יבחין בדבר השימוש הראשון:**

תקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזות מזון), התשנ"ג 1992

הגדרות:

1. בתקנות אלה -
"אריזה סגורה" - אריזה של מזון הסגורה באופן שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה למצבה המקורי בלא שהצרכן יבחין בדבר לפני השימוש הראשון;
"המנהל" - מנהל שירות המזון במשרד הבריאות;
"מזון ארוז מראש" כמשמעותו בתקן ישראלי ת"י 1145 תמוז (התשמ"ב) (ז"ל) - (1982) סימון מזון ארוז מראש, או כל תקן אחר שיבוא במקומו.

חובת סגירת אריזות

2)א) לא ישוק אדם מזון ארוז מראש, לא ייצרו, לא ייבאו ולא יחסינו אלא באריזה סגורה.

ב) המנהל רשאי לקבוע סוגי אריזות שלענין תקנות אלה יראו אותן כאריזות סגורות.

25. בהמשך לתקנה זו קיים גם ת"י 1145 אשר מגדיר מהו מזון ארוז מראש:
- א. מזון - סי' 2.7 בתקן: "דבר המיועד לצריכת אדם באכילה, בשתייה או בלעיסה, לרבות תומרי מוצא ותוספות, למעט חומרים המשמשים ברפואה בלבד."
 - ב. אריזה מראש - סי' 2.3 בתקן: "אריזה שהמזון נארז בה לפני המכירה הקמעונית ולא בזמן הקנייה."

26. אם כך נראה כי הנתבעת הפרה את הוראות התקנות והתקן בכך שארזה מזון מראש באריזה באופן כזה שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה למצבה המקורי בלא שהצרכן יבחין בדבר השימוש הראשון!

ה. הפרת חובה חקוקה

27. סעיף 63 לפקודת הנויקין מטיל אחריות על כל מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו מכח הוראות הדין וההפרה של הוראות הדין גרמה לאדם אחר לנזק.

28. בישראל אריזת מוצרי מזון מוסדר בתקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזות מזון), התשנ"ג 1992 הקובע כי מזון ארוז מראש יהא ארוז באריזה סגורה שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה למצבה המקורי בלא שהצרכן יבחין בדבר לפני השימוש הראשון וזאת בהתאם להוראות תקן 1145.

29. תקן 1145 מסדיר מהו מזון ארוז מראש. מטרתו של המחוקק להגן על זכויות הצרכן ולאפשר לצרכן לבחון את היצרן ואת המוצר ואת איכותו בטרם רכישת המוצר וכן לאפשר לצרכן להשוות את היצרן ואת המוצר מול יצרנים אחרים ומוצרים של יצרנים אחרים.

30. הנתבעת התעלמה מהוראות הדין בכך שמכרה ו/או שיווקה את המוצר באריזה שאינה סגורה.

הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"):

31. התובעת תטען כי מעשיה ו/או מחדלה של הנתבעת נשוא הליך משפטי זה בקשר לאריזת המוצר כנדרש בתקן, עולה כדי הטעיית הצרכן והטעיה של כלל לקוחותיה של הנתבעת וכלל הצרכנים שרכשו את המוצר כאמור בסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בקשר לטיב ולמהות המוצר לרבות ס"ק 1, ס"ק 4 וס"ק 11 לחוק.

32. ברע"א 2837/98 שלום ארז נגד בזק בע"מ (פורסם בנבו) נקבע כי הטעייה של צרכן יכולה להיות הן במעשה והן במחדל:

"הטעייה היא הצהרה כוזבת. ההטעייה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעייה יכולה ללבוש שתי צורות האחת, הטעייה של דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות השנייה הטעייה במחדל קרי – אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם (607א)".

33. הנתבעת נוקטת בשתי הדרכים גם יחד היות אריזת המוצר באריזה סגורה בהתאם להוראות והתקן, מוגדר היטב בסעיפי חוק הגנת הצרכן הנ"ל כמהותי, ואי הצגת המידע בדבר היות האריזה סגורה כנדרש בדין הינה עניין של מדיניות אצל הנתבעת, ומדובר לא רק במחדל אלא גם במעשה מכוון. אין ספק כי הנתבעת עושה את האסור עלייה על פי דין.

34. ענין מהותי: כפי שציינו ברי מן ההיגיון ומן החיקוק שהיות אריזת המוצר סגורה כדין כשממנה נובע השימוש שניתן לעשות במוצר – מהותית ואף מוגדרת ככזו בחוק הגנת הצרכן.

35. צרכן שהוטעה עלול לבצע צריכה מוטעית- תכלית איסור ההטעייה שבחוק הגנת הצרכן נקבעה ברע"א 10626/05 אביב שרותיים משפטיים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ (פורסם בנבו):

"תכלית האיסור על הטעייה היא להבטיח את יכולתו של ציבור הלקוחות להתקשר ולצרוך באופן מיודע" בכדי להימנע מהטעיית הצרכן, חייב העוסק לוודא כי הציג בפניו את כל המידע המצוי בידי, כך שתובטח יכולתו לצרוך באופן התואם למציאות לצרכיו ולרצונותיו.

36. לעניינו, הדברים מדברים בעד עצמם מעשי הנתבעת גורמים לצרכן לשלם עבור מוצר לקוי זו בוודאי אינה צריכה הגיונית ומחושבת הפוגעים בהגנתו של הצרכן ממוצרים אלה.

37. מחדל זה מקים לתובעת גם עילת תביעה מכוח סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן.

4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן-

- (1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס.
- (3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

38. חובת הגילוי קשורה לחובת תום הלב המחייבת את הנתבעת. עקב זאת, תטען התובעת כי בהעלמת והסתרת פרטים מהותיים בדבר אי עמידת האריזה בדרישות התקנות והתקן, הינה מעילה בחובה זו, ויתרה מכך אריות אלה שאינן סגורות כנדרש בדן, מפחית משמעותית מערכם של מוצרים אלה מהיכולת של הצרכן ליהנות מהם. כמו כן, נראה כי בחירתה של הנתבעת למכור את המוצרים הללו באריזה שאינה סגורה כדין נועד בכדי לחסוך עלויות הכרוכות בכך, דבר אשר מצביע על חוסר תום לב של הנתבעת.

39. לפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי למבקשים נגרם נזק ממוני ושאינו ממוני כתוצאה ממעשיה ומחדליה של הנתבעת מאחר ומהתובעת נמנעה האפשרות לבצע רכישה מושכלת.

ו. רשלנות

40. במעשיה ובמחדלה, הפרה הנתבעת את ס' 35 לפקודת הניקיון תוך שהיא נוקטת בהתנהלות שעוסק סביר מסוגה אינו רשאי לנקוט וגם לא צפוי שינקוט. בכך הפרה הנתבעת את חובת הזהירות הקונקרטיית והמושגית שלה כלפי התובעת.

41. הנתבעת יכולה הייתה ואף הייתה חייבת לראות שמעשיה המפורטים לעיל יפגעו בתובעת. למרות זאת, בחרה הנתבעת להתעלם מהוראות החוק, התקנות והתקנים והלכה למעשה לרמוס את זכויותיה של התובעת. הנתבעת היא זו ששולטת בהתנהלותה בעת שהיא מייצרת, משווקת ומוכרת מוצרים שאינם ארוזים באריזה סגורה כנדרש כדין כתוצאה מרשלנותה. יודגש כי עמידה קפדנית בחובותיה הינה פשוטה בתכליתה ואינה מטילה עליה משימה מסובכת או יקרה.

42. בע"א 145/80 ועקנין נ' המוצעה המקומית בית שמש, פד"י לו(1)(פורסם בנבו) (להלן: "עניין ועקנין") נקבעו שלושת היסודות לעולת הרשלנות:

א. קיומה של חובת זהירות – כאשר במקרה דנן אין חולק כי הנתבעת חבה בחובת זהירות כלפי התובעת ובמסגרתה עליה לנקוט בכל אמצעי הזהירות הסבירים בכדי למנוע אירועים העלולים לגרום לפגיעה בתובעת ומשכך היא מחויבת לארוז את מוצריה באריזה סגורה כפי הנדרש בחוק, בתקנות ובתקנים.

ב. הפרת חובת הזהירות – הנתבעת לא מילאה אחר חובת הזהירות שבה היא חבה תוך זלזול בצרכנים ובמוצר אותה מכרה.

ג. גרימת נזק – אין חולק כי לתובעת נגרם נזק. צרכן פלוני מבצע רכישת מוצר מזון ארוז מראש מתוך ידיעה כי האריזה שבה נארז המוצר הינה אריזה סגורה שלא ניתן לפתוח אותה מבלי שהלקוח שיקנה אותה יבחין כי זו נפתחה עובר לקנייתה. מכירת מוצר זה באריזה שאינה סגורה כדין, פוגעת באיכות המוצר עד כדי חוסר יכולת להשתמש בו. כמו כן, קיימת היתכנות בסבירות גבוהה כי צרכנים ייפגעו בבריאותם עקב קניית מוצר וצריכתו לאחר שזה לא נארז באריזה סגורה כדין – דבר המעיד כי הנזק אינו רק ממוני.

היתכנות הנזק חלה בשני מישורים, האחד – מכירת מוצר מזון באריזה הניתנת לפתיחה ולסגירה חוזרת מבלי שתהא לכך כל אינדיקציה יכולה לפגוע בטריות המזון, בטעמו, במרקמו ובאיכותו. מישור זה גורם לתובעת הפסד ממוני שכן היא שילמה עבור מוצר מזון ארוז מראש באריזה סגורה שלא ניתן לפתוח אותה מבלי שהלקוח הרוכש אותה יבחין בכך.

המישור השני חל כאשר צרכן הרוכש את המוצר מניח בעת רכישתו כי מדובר במוצר אשר ארוז באריזה סגורה לפי הנהג באלפי מוצרי מזון אחרים הנמכרים בהתאם להוראות הדין ואילו כאשר זה יגיע לביתו יכול להתעורר אצלו החשש בעת פתיחת

אריזת המוצר בעניין שמירתה של אריזת המוצר אותו רכש, כאריזה סגורה לאורך כל שרשרת היצור והשיווק, שכן ניתן להבחין כי באריזה זו ניתן למשש, לחוש ולגעת במוצר עצמו כל זאת מבלי לפגוע באריזת המוצר – כלומר עוד מבלי לפתוח את המוצר לחלוטין, יתכן ויחליט הצרכן שלא לצרוך מהמוצר עקב חשש לפגיעה בבריאותו והיגיינת המוצר.

43. יוזכר כי בעניין ועקנין אף נקבעה קיומה של חובת זהירות מושגית וקונקרטית ביחס למבחן הצפיות – היינו האם יכול אדם סביר לצפות את הנזקים שנגרמו עקב מעשיו. ברור מכל אשר תואר לעיל כי התנהלות הנתבעת מובילה באופן ישיר לנזקים אותם ספגה. הדבר מעיד כי הנתבעת נכשלה בנקיטת אמצעי זהירות סבירים כפי שתוארו בעניין ועקנין ועל כן התרשלה הנתבעת כלפי התובעת.

44. משהוכחה רשלנותה של הנתבעת, הרי שגם סעיף 36 לפק' הנויקין חל בענייננו :

חובה כלפי כל אדם

36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף.

וכן סעיף 41 לפקודה שתכליתו היא בחובת הראיה ברשלנות כאשר הדבר מעיד על עצמו.

ז. עשיית עושר ולא במשפט

45. אין חולק כי במעשיה התעשרה הנתבעת על חשבון התובעת שלא כדין. החיסכון של הנתבעת על חשבון התובעת בכך שהיא נמנעת במודע מקיום הוראות התקנות והתקנים מהווים רווח לכל דבר ואין ספק כי מדובר ברווח שנוצר שלא כדין. כמו כן, גורמת הנתבעת לתובעת לרכוש ולשלם על מוצר על אף שבעקבות מעשיה ו/או מחדלה מדובר במוצר נחות מזה אותו התכוונה לרכוש.

46. משכך, התרופה היחידה בענייננו הינה השבה של הסכום אותו שילמה התובעת.

ח. עילה לפי חוק החוזים

47. במעשיה ו/או במחזליה הפרה הנתבעת את סעיפים 12, 39 ו-15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים"). יודגש כי בת"א 2057/01 ילינק נ' בנק לאומי למשכנתאות בע"מ (פורסם בבב) נקבע כי "סעיפים 12 ו-39 הם סעיפי הוראות על המצטרפים אוטומטית לכל חוק, חוזה או פעולה משפטית, תוך כדי התאמה לחוק אליו הם מצטרפים".

48. באשר לסעיף 15 לחוק החוזים, מאחר ולפי האמור לעיל, ביססנו את התנהלות הנתבעת כהטעיה של ממש, עילה זו חלה במלואה :

הטעיה

15. מי שהתקשר בתחיה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את התחיה; לענין זה, "הטעיה" - לרבות אי-גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן.

ט. פגיעה באוטונומיה של הצרכן

49. העדר גילוי כפי שעשתה הנתבעת עולה כדי פגיעה באוטונומיה של רצון הצרכן אשר רוכש ואוכל מוצר אשר רצונו הוא כי יהיה בהתאם להוראות החוק והתקנות אולם בפועל הוא איננו כזה. כפי שנפסק בעבר (לעניין זה ראה ע"א 2781/93 דעקה נ' ביה"ח כרמל חיפה, פ"ד נג(526)/4(1999) וכן ת"א 907/05 מרקו אחי' נ' איילון חברה לביטוח (פורסם בנבו), פגיעה באוטונומיה של הרצון מהווה עוולה נזיקית. עילה זו כפי שנפסק בע"א 1338/97 תנובה נ' ראבי (פורסם בנבו) (להלן: "עניין תנובה") מצטרפת לעילות נזיקיות נוספות ונותנת להם משנה תוקף בכל האמור לגבי תובענה ייצוגית.
50. הפגישה באוטונומיה של הפרט מתבטאת גם בתחושת הגועל, אובדן האמון, פגיעה בפרטיותו של הצרכן עת שגילה כי המוצר שרכש איננו זה שחשב שהוא רוכש ואילו היה יודע לא היה רוכש אותו.

י. עילה לפי חוק המכר, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק המכר")

51. סעיף 11 לחוק המכר קובע מפורשות:

אי התאמה

11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר –
- (1) רק חלק מהמכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;
 - (2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;
 - (3) **נכס שאין בו האיכות או התכונות הדרושות לשימוש הרגיל או המסחרי או למטרה מיוחדת המשחמעת מן ההסכם;**
 - (4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה;
 - (5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים.

52. הנתבעת מוכרת ביחזעין נכס הארוז באריזה שאינה עומדת בדרישות התקנה והתקן. מאחר ואריות המוצר היא חלק בלתי נפרד מהמוצר עצמו ומתכונותיו וזה משלך באופן ישיר על איכותו ועל התאמתו למה שהצרכן מצפה לקבל. משכך, מפרה הנתבעת את הוראות חוק המכר בדבר מכר נכס אשר יש בו אי התאמה.

יא. אריזה נכונה - מדיניות חברתית

53. לצרכן הסביר אין יכולת לבדוק בעצמו האם אריזתו של מוצר מסוים נפתחה בעבר או שמא נשמרה סגורה למעט במקרים בהם האריזה עומדת בתקנות ובת"י. לכן אין לצרכן ברירה אלא לקבל את הדברים כפשוטם ולהאמין ליצרנים/המשווקים שכך הם פני הדברים.
54. כמו כן למותר לציין שגם אין זה סביר שצרכן יצטרך לנהוג בחשדנות כל אימת שהוא רוכש מוצר מזון, ולא מצופה ממנו כי בעודו קונה מוצרי מזון ייבחן לפרטי פרטים את אריות המוצרים וינסה לאתר האם נעשו נסיונות קודמים לפתוח את האריות.
55. **הצרכן מסתמך על היצרן/המשווק ומאמין כי היצרן/או המשווק ידאג לכך שהמוצר יהא ארוז בהתאם לתקנות ולת"י. במקרה דנן, התגלה ההיפך הגמור ממה שהייתה אמורה לעשות הנתבעת!**
56. אמון זה של הצרכן ביצרן/משווק הכרחי על מנת לקיים שוק הוגן של מסחר ולמניעת כשל שוק.

57. אמון זה שרוחש הצרכן ליצרן/משווק, מעבר להיותו הכרחי לשם קיומו של שוק הוגן למסחר במצרכים, נוסך בצרכן תחושת ביטחון ומרגיע אותו. הצרכן זקוק לתחושה שהוא יכול לסמוך על אותו יצרן/משווק. הדברים יפים שבעתיים כאשר מדובר במוצרי מזון.

58. **האופן בו נהגה הנתבעת ערער ומערער, אצל התובעת, את אותה תחושת בטחון ואת אותו אמון שהיה לה לא רק בנתבעת עצמה אלא בכל יצרן/משווק! הדבר עלול לגרום לכשל שוק מקום בו הצרכן צריך לחשוף כל הזמן ביצרן/משווק שלא יטעה אותו.**

59. **זאת ועוד, כפי שכבר צוין לעיל מדובר כאן במקרה מובהק של פגיעה באוטונומיה של הרצון של הפרט! הצרכן מבקש לרכוש מוצר אשר נחזה להיות סגור אולם אין הוא יכול לדעת האם המוצר נפתח בעבר ומה יכולות להיות ההשלכות של צריכת מוצר מזון שכזה.**

60. לסיכום, מעשיה ומחדליה של הנתבעת, שביטויים במכירת מוצר ארוז מראש שאינו ארוז באריזה תקינה כקבוע בתקנה ובתקן תוך הפרת מגוון רחב של דינים שמטרתם הגנה על הצרכן, תוך מעילה בחובת תום הלב המוגברת החלה על הנתבעת בהיותה תאגיד רב משאבים מול צרכן יחיד – תוצאתם נזק ממוני ושאינו ממוני לתובעת. נזק המקיס לה זכות לנקוט פעולה הבאה לידי ביטוי בהגשת תביעה זו וסעדים שמכוחה.

יב. הנזקים לתובעת

61. מחירו של המוצר הנו 26.25 ₪. התובעת שילמה במזומן.

62. עוגמת הנפש שנגרמה עקב ההטעיה והתסכול, הכעס ואבדן האמון שבאו בעקבותיה וכן הפגיעה באוטונומיה של התובעת אשר רכשה ואכלה ממוצר אשר ספק היה סגור באריזה ללא אינדיקציה האם נפתחה בעבר, מחייבת פיצוי שיהווה הרתעה לא רק כלפי הנתבעת אלא גם כלפי יצרנים אחרים בבחינת "יראו וייראו" לשם מניעת הטעייה עתידית. התובעת מעמידה סכום זה ע"ס של 100 ₪.

63. לצרכי הנוחיות מעמיד התובעת את תביעתה הן להשבה ביחס לרכישת המוצר והן לפיצוי שאיננו ממוני בסך של 126.25 ש"ח.

יג. טענת התובעת

64. התובעת טוען כי הנתבעת לא רשאית לנהוג כמתואר לעיל. התנהלות הנתבעת פוגעת באופן חמור ובוטה בצרכנים, באמון שיש להם ביצרנים ובמשווקים, בתחושת הביטחון שיש כאשר הם רוכשים מוצרים מסוגו של המוצר אשר נחזים להיות סגורים אותו ייצרה ו/או שיווקה הנתבעת ובאוטונומיה של הרצון שלהם.

65. על בית המשפט הנכבד לשלוח מסר ברור למשיבה ולכל היצרנים והמשווקים האחרים- לצרכן הזכות לדעת ממי בדיוק הוא קונה ומה בדיוק הוא צורך ואין להטעותו בעניין זה.

66. התובעת יטען כי פעולותיה ומחדליה של הנתבעת כמתואר לעיל גרמו לה נזקים כמפורט לעיל. על בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת להטיב את נזקיה של התובעת.

67. **משמעות פעולת הנתבעת היא הפרה גסה של תקנות בריאות הציבור והתקן הישראלי בדבר אריזה של מוצרי מזון שנארוזו מראש.**

68. הפרה זו גרמה וגורמת לתובעת לנזקים חמורים כפי שהובהר לעיל.

69. בעניין זה "עוסק" הוגדר בחוק זה: "עוסק" – מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן; בעוד שנכס הוגדר כ: "נכס" – טובין, מקרקעין, זכויות, ניירות ערך כמשמעותם בחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968, ואיגרות חוב ממשלתיות; מכאן עולה כי האחריות להפרה על פי החוק הנה של היצרן ואו המשווק כמי ששיווק את המוצר באריזה המפרה.
70. התנהלותה של הנתבעת אינה עולה בקנה אחד עם הסטנדרט הנדרש מיצרן ומשווק מזון. הנתבעת הפרה בגסות את התקנות והתקן בדבר מכר מזון ארוז מראש שכן היא ניצלה את בורות הצרכן בקשר להוראות אלה.
71. תוצאת ההפרה היא הסכמת התובעת לרכוש ולאכול מוצר שייתכן שיד אדם אחרת הייתה בו ואף ייתכן כי הוצאו חלקים מהמזון בלא ידיעת התובעת.
72. הנזק שנגרם לתובעת הוא גם נזק ממוני (עלות המוצר) וכן בלתי ממוני המתבטא בעוגמת נפש, אובדן האמון ואף בפגיעה באוטונומיה של הפרט כתוצאה מצריכת מוצר שייתכן שחלקו נצרך על ידי אחר. יובהר בזאת כי הגדרת המונח נזק בפקודת הנזיקין כוללת גם אבדן של נוחות, רוחחה גופנית או חיסור מהם. הנזק נובע גם מתחושת הכעס ואובדן האמון ביצרני ומשווקי המזון שנוצרה אצל התובעת כאשר נודע לה שהוטעתה ע"י הנתבעת.
73. התנהגותה של הנתבעת כמתואר לעיל מהווה גם חוסר תום לב מצדה. יודגש כי על הנתבעת מוטלת חובת תום לב מוגברת מכוח מעמדה המיוחד כיצרנית מזון ואו כמשווקת מזון.
74. התובעת תטען כי משמעות האמור היא גם התעשרות שלא כדין של הנתבעת על חשבונה ועשיית עושר ולא במשפט על ידי הנתבעת אשר חייבת בחובת ההשבה של כל הסכומים שנגבו על ידה שלא כדין כאמור.
75. מדובר בהתעשרות שכן הנתבעת גרמה לכך שהתובעת תרכוש מוצר, שאלמלא ההפרה, לא הייתה רוכשת את המוצר.
76. מדובר גם בהפרת הסכם שהרי בין התובעת ובין הנתבעת נכרת הסכם, לפיו הציעה הנתבעת לתובעת לרכוש שוב ושוב מוצר מסוג מסוים כאשר בפועל ייתכן ומדובר במוצר שונה מזה שהתכוונו לרכוש. בגין הפרת הסכם יש לחייב את הנתבעת הן בפיצוי והן בהשבה.
77. למותר לציין שמדובר גם בהפרת חובה חקוקה כפי שצוין לעיל.
78. הוראות נוספות שהופרו הן: סעיפים 13, 14 ו 22 לפקודת בריאות הציבור (מזון) (נוסח חדש), התשמ"ג-1983; הסעיפים מתי"י 1145 שהוזכרו לעיל ובעיקר הוראות תקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזת מזון), תשנ"ג 1992 שהוזכרו לעיל.
79. הנזק שנגרם לתובעת הוא מסוגו של הנזק שהתכוונו אותם חיקוקים למנוע והתובעת היא זו שעליה ביקש המחוקק להגן.
80. בענייננו קיימת חובה עפ"י הוראות הדין שהוזכרו. הוראות הדין נועדו לטובת הצרכן, הן הופרו ע"י הנתבעת ובכך נגרם לצרכן נזק שהוא בדיוק הנזק אותו התכוון המחוקק למנוע.

יד. הסעדים הנתבעים

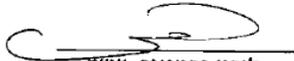
81. לאור כל האמור לעיל, הסעדים המגיעים לתובעת הם **השבה** כהחזר של הסכום ששולם עבור המוצר שרכשו וכן **פיצוי** בגין הפרת ההסכם, בגין פגיעה באמונו של הצרכן ביצרן ובמשווק של מוצרי מזון, בגין עגמת הנפש עקב הפגיעה באמון ועקב הידיעה שהתובעת רכשה מוצר אשר

נחזה להיות סגור והפגיעה באוטונומיה של הפרט, תחושת האכזבה והנבגדות אשר מתלווה לדיעה כי המוצר שטאכל אינו סגור כפי שתשבה.

טו. סוף דבר

82. התנהלות הנתבעת מחייבת כי בית המשפט יגיד את דברו באופן חד וברור על מנת שדברים שאלה לא ישנו עוד לעולם.

83. על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין ולחייבה בסכום התביעה וכן בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

לירון פרמינגר, עו"ד
ב"כ התובעת

שופרסל

שופרסל בע"מ

08-8634400, רחוב אשדוד

מחלקת מכירת מוצרי חשמל, 0557652476

חשבונות / קבלה / 02166018021073

לחשלוט	תאריך	קוד
9.90	טלפון חומות	7296073224600
	בשר לטחינה	2157526
32.83	ק"ג x 49.90 לק"ג	0.658
-6.58	בשר טחון טרי מפולין	39.90

36.15

לחשלוט

שולט:

50.00

מזומן

טיגול אגורות

0.05

טיגול

-13.90

עוד במזומן

סה"כ פריטים בחשבון: 2

קופאית/ת: חמרה קקיאשולין קופאי (9940)

סניף: 166 קופה: 18 פח': 2379 14:25 06/07/16

תקנות תובענות ייצוגיות, חש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

המחן: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:

בבית משפט: מחוזי בתל אביב

שמות הצדדים:

סיון זחור כהן באמצעות ב"כ עריד לירון פרמינגר

נגד

שופרסל בע"מ ח.צ. 520022732

פרטי המדויע:

שם: לירון פרמינגר, עו"ד

כתובת: מנחם בגין 11 רמת גן

תפקיד בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה:

"כל מי שרכש, ב-7 השנים שלפני הגשת בקשת האישור, מוצרי בשר הקרויים "בשר טחון" /או מוצרי בשר אחרים כגון "כתף טרי" /או "צלעות בלי עצם" /או "אוסובוקו" /או "גולש טרי" ואח' המיוצר /או משווק על ידי המשיבה, באריות שנשקלו ונארזו מראש, ונמכרות באריות שאינן עומדות בהוראות הדין לגבי החובה, לשווקם ולייצרם באריזה סגורה, באופן כזה שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה למצבה המקורי בלא שהצרכן יבחין בדבר השימוש הראשון"

1. מועד הגשת הבקשה: 10.07.2016; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: תמצית הבקשה לאישור התובענה: עניינה של בקשה זו היא בהפרה גסה של הוראות הדין בידי המשיבה. המשיבה מתעלמת מהוראות הדין בישראל לענין סגירה של אריות מוצרי מזון ארוזים מראש, המשיבה משווקת /או מייצרת מוכרת מוצרי בשר שתיים כגון בשר טחון באריות שנארזו מראש, ונמכרות באריות שאינן עומדות בהוראות הדין לגבי החובה, לשווקם ולייצרם באריזה סגורה, באופן כזה שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה למצבה המקורי בלא שהצרכן יבחין בדבר השימוש הראשון. בהתאם, לחובה שנקבעה בתקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריות מזון), תשנ"ג 1992 (להלן "התקנות") ובהתאם לחובה שנקבעה בתי"מ מס' 1145, העוסק במזון ארוז מראש (להלן "התקן").

הסעד המבוקש: כספי; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: 5,000,000 ש"ח (סה"כ 20 מיליון);

ההלטת בית משפט להחזיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

ההלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

